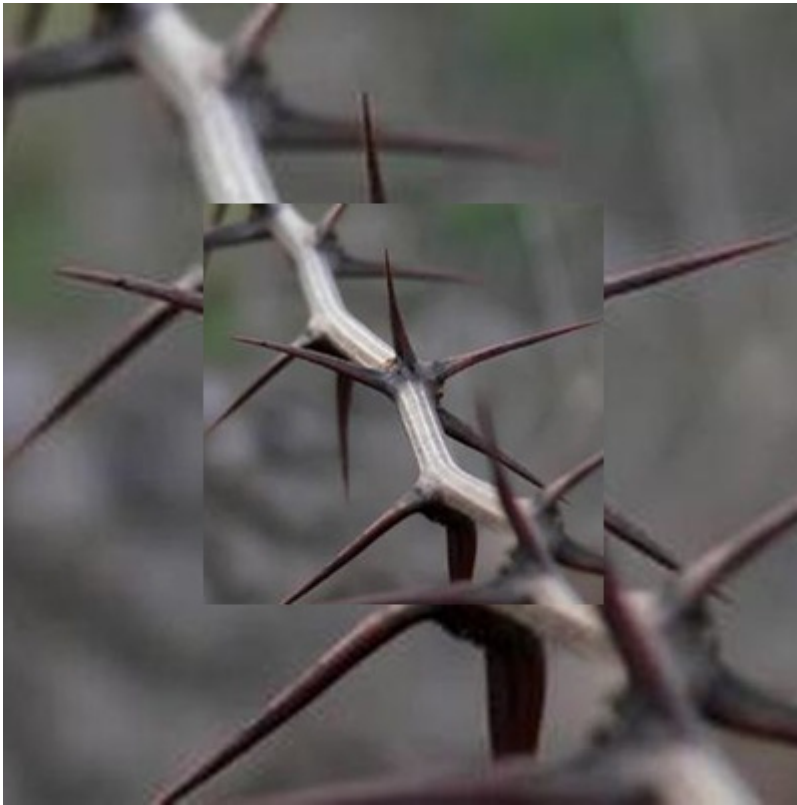

Τότε που η ηλικία ήταν ακόμα τρυφερή τότε αγκάθια.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Αν πρόκειται να μας ζητηθούν

ευθύνες για τους άλλους ανθρώπους -εφόσον μας έχει πει ο απόστολος Παύλος : κανένας να μην ζητάει το δικό του, αλλά καθένας να φροντίζει για το συμφέρον του άλλου. (Α Κορ. 10, 24)- πόσο περισσότερο θα είμαστε υπόλογοι για την έλλειψη της φροντίδα μας προς τα παιδιά μας;

Θα μας πει ο Θεός: Δεν το χεσ το παιδί κοντά σου από βρέφος; Δεν σε έχω ορίσει δάσκαλό του, προστάτη, κηδεμόνα και οδηγό του; Δεν το είχα αφήσει ολοκληρωτικά στα χέρια σου;

Σου έχω δώσει εντολή, να το διαπλάσεις από πολύ μικρό και να το παιδαγωγήσεις σωστά. Νομίζεις ότι θα βρεις έλεος, αν αδιαφορήσεις και το αφήσεις να χαθεί;

Τι έχεις να απαντήσεις πάνω σ αυτά άνθρωπέ μου;

Μήπως θα μου πεις, ότι τώρα που μεγάλωσε το παιδί, είναι για μένα δύσκολο αυτό το έργο και σκληρό; Αυτό άνθρωπέ μου έπρεπε να το είχες υπολογίσει από τότε,

που το παιδί ήταν μικρό και εύπλαστο και μπορούσε εύκολα να υπακούει. Από τότε έπρεπε να το διαπαιδαγωγήσεις προσεκτικά και να το συνηθίσεις να κινείται και να σκέπτεται σωστά. Από τότε έπρεπε να το διορθώνεις και να κόβεις τις αδυναμίες του. Τότε που η ηλικία ήταν ακόμα τρυφερή και όλα ήταν πιο εύκολα. Τότε έπρεπε να είχες ξερριζώσει τα αγκάθια.

Αν δεν τα παραμελούσες τότε που αναπτύσσονταν τα πάθη, δεν θα είχαν τώρα ριζώσει και δεν θα ήσαν σήμερα δυσκολοθεράπευτα. Γι' αΡτχ ακριβώς μας παραγγέλει η Αγ. Γραφή και μας λέει: Κάνε το παιδί σου, να σκύψει το κεφάλι, από τη μικρή του κιόλας ηλικία, τότε που είναι πιο εύκολη η διαπαιδαγώγησή του (Σοφ. Σειρ. 7, 23).

Ιωάννης Χρυσόστομος: P.G. 51, 327 κ. εξ.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr